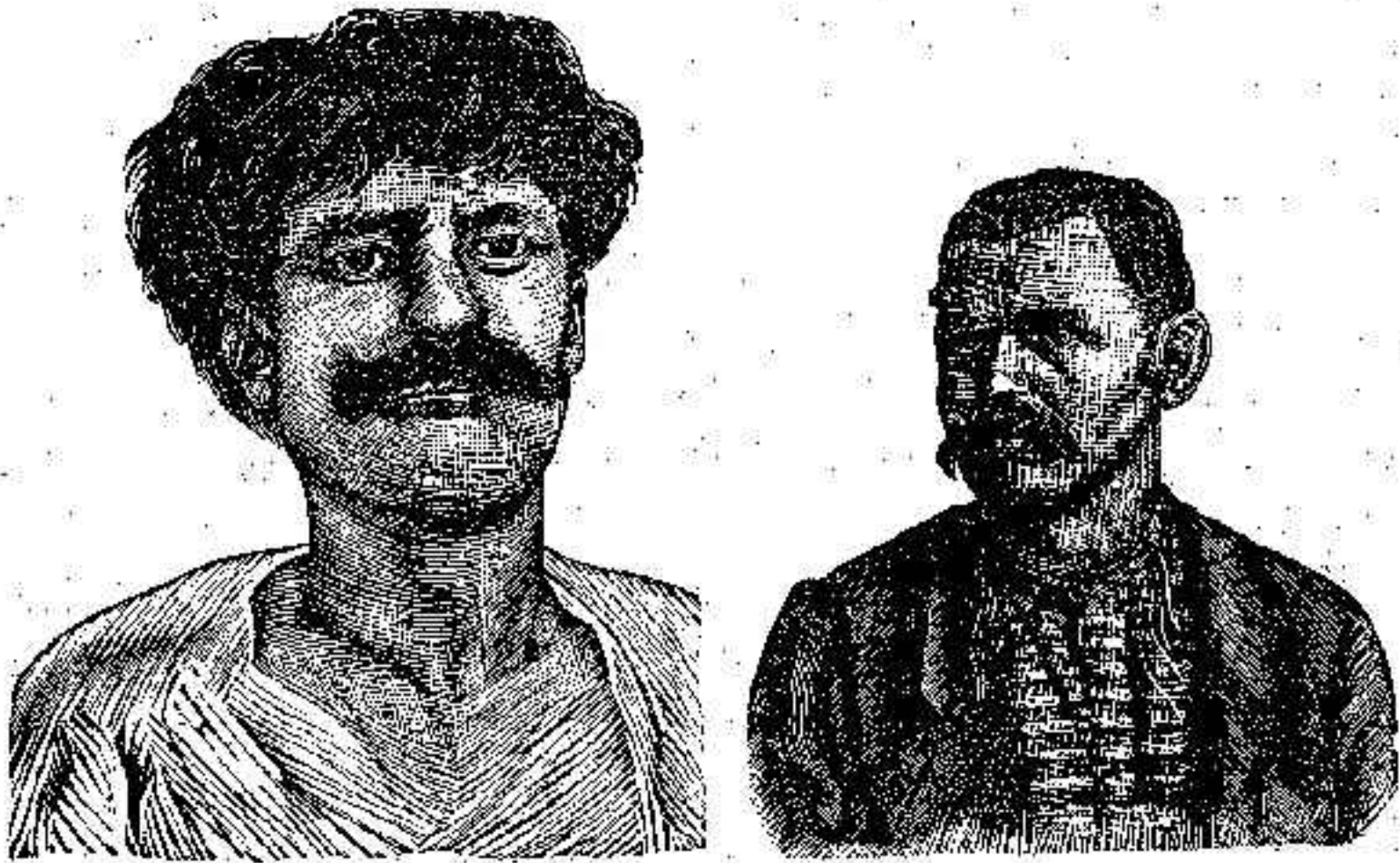

τὴν κακοήθη μορφήν τοῦ ἐγκλήματος. Μόνη ἡ διήγησις θέτει ἡμᾶς αὐτομάτως εἰς θέσιν νὰ μὴ ἀναγνωρίζωμεν δι' ὁμοίους μας τοὺς δράστας τοιούτων ἀποτροπαίων πράξεων, νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τὰ αἰσθήματά των καὶ νὰ συγκοινωνήσωμεν δι' αὐτῶν, νὰ θεωρῶμεν δὲ τοὺς τοὺς ὡς ὄντα ξένα ἡμῶν.

¹ Κακοήθεις ἐγκληματικοὶ τύποι. (Δολοφόνου ἔνεκα κλοπῆς). ²

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 φέρει ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης ἐπιγεμένον ἄσμενόν τι σχῆμα.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς θ. Κολοκοιρώνη).

Ὁ ἐγκληματικὸς τύπος, καὶ ἂν δὲν ἀποτελῇ ἰδιαιτέρον ἀνατορικὸν τύπον, διατελὼν ὅμως ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὸ κράτος ἰδίας ψυχολογικῆς καταστάσεως, φέρει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς τοιαύτης ψυχικῆς διαθέσεως τοῦ τὴν ἀντανάκλασιν ἐπὶ τῆς μορφῆς τὴν σφραγίδα, οὕτως εἰπεῖν τῶν ἀενάων σκέψεων αὐτοῦ, αἵτινες εἶνε τὸ αἶμα, αἱ ἐκδικήσεις, αἱ δολοφονίαι, αἱ κλοπαί:

«Δοκεῖ μοι ἡ ψυχὴ, εἶπεν ὁ ἑλλην φιλόσοφος, καὶ τὸ σῶμα συμπαθεῖν ἑλλήλοισι, καὶ ἡ μὲν τῆς ψυχῆς ἕξις ἀλλοιουμένη συναλλοιοῖ τὴν τοῦ σώματος μορφήν· πάλιν τε ἡ τοῦ σώματος μορφή ἀλλοιουμένη συναλλοιοῖ τὴν τῆς ψυχῆς ἕξιν»¹.

Ὅπως ὁ στρατιωτικὸς φέρει τὸ αὐστηρὸν ὕφος, ὅπερ ἐπὶ τέλους ἀποτυπῶνται ἐπὶ τοῦ προσώπου του ἔνεκα ξενάου τοιαύτης ψυχικῆς διαθέσεως, ὅπως ὁ διδάσκαλος, ὁ ἱερεὺς, ὁ κρεοπώλης, ὁ παθητικὸς παιδεραστής, ἀποκτῶσι φυσιογνωμικὸν ἴδιον τύπον ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν συνή-

¹ Ἀριστοτέλους Φυσιογνωμικά Κεφ. Δ'.